

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15798/2024
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Градимир Николић, адвокат из ..., против тужене ЈКП „Медијана“ Ниш, чији је пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3706/2022 од 27.02.2024. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3706/2022 од 27.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3706/2022 од 27.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3769/20 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи због немогућности коришћења парцеле кп. бр. .../... и ½ идеалног дела на кп. бр. ..., обе КО ... за период од 29.09.2017. године до 15.07.2020. године исплати 79.286,00 динара са законском затезном каматом од 16.12.2021. године до исплате, док је тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате за период од 15.07.2020. године до 16.12.2021. године, одбијен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова поступка исплати 83.972,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3706/2022 од 27.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете коју тужила трпи, јер је услед штетних имисија и загађења који потичу са депоније, која је у надлежности тужене, онемогућена да користи предметне парцеле, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама материјалног права садржаног у одредбама Закона о основама својинско правних односа и Закона о облигационим односима. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наводима ревизије тужене кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Правноснажне пресуде и одлука ревизијског суда достављене уз ревизију не указују нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 15.07.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Тужила је у поднеску од 17.02.2021. године преиначила тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 79.826,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић